

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 2750/18

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופט מ' מזוז
כבוד השופט ע' גרוסקופף

העותר: פלוני

נגד

המשיבים: 1. היועץ המשפטי לממשלה
2. פרקליט המדינה
3. משטרת ישראל
4. פרקליטות מחוז מרכז
5. פרקליטות מחוז תל אביב
6. פלוני

עתירה למתן צו על תנאי וצו ביניים

תאריך הישיבה: כ"ט באדר א תשע"ט (6.3.2019)

בשם העותר: עו"ד דניאל כפיר; עו"ד מורן לוי; עו"ד מרציאל דיין

בשם המשיבים 1-5: עו"ד ענת גולדשטיין; עו"ד ניסים מרום

פסק-דין

במסגרת העתירה שלפנינו התבקשו במקור שני סעדים. הסעד הראשון עניינו ביטול הסכם עד המדינה עם המשיב 6. הסעד השני הינו העמדה לדין של עד המדינה. במהלך הדיון שלפנינו הודיע בא כוח העותר כי אין הוא עומד על הסעד השני ושמענו את טיעונו לגבי הסעד הראשון של ביטול הסכם עד המדינה, שנסב על טענות להפרת ההסכם מצד עד המדינה; וכן על טענות לביצוע עבירות פליליות על ידי המשיב 6.

י"אמר מיד כי נפקותן של טענות אלה מוגבלת, שכן אפילו היה מבוטל הסכם עד המדינה, לא היה בכך כדי להפוך את עדותו – שהושלמה לפני הגשת העתירה – לבלתי

קבילה (בג"ץ 9267/06 בניזרי נ' מדינת ישראל (22.11.2006)); ושאלת משקלן של הראיות מסורה ממילא לבית המשפט המחוזי בהליך הפלילי.

נראה כי טענות העותר בדבר ההצדקה לביטול הסכם עד המדינה כרוכות בטבורן בשאלות העומדות להכרעה בהליך הפלילי; ונושא זה יכול היה למצוא את פתרונו גם בהליך ההוא.

מכל מקום – גם בהיבט המינהלי, מבהירה המדינה כי החומר שהועבר לעיונה נבחן בדקדקנות ואין בו כדי להצדיק ביטול הסכם עד המדינה. בהינתן היקף הביקורת השיפוטית של בית משפט זה על רשויות התביעה בהליך הפלילי, לא מצאנו כי הונחה עילה להתערבותנו.

העתירה נדחית אפוא.

העותר יישא בהוצאות המשיבים 1-5 בסך 10,000 ש"ח.

ניתן היום, כ"ט באדר א' התשע"ט (6.3.2019).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט